

Carinne Philips en Lieve Fierens " gespot " in de duinen van De Westhoek en Noord- Frankrijk.

19 maart 2011

Voor De Ark van Antwerpen Groot Week- end, voor anderen het feest van Sint Jozef, 'vaderkenskendag', de wielerklassieker Milaan - San Remo, een eerste lenteschoonmaak in de tuin, ...

Wat deed Carinne met Lieve in de duinen van De Westhoek? En waar was Marc?

Lieve en Marc zie je toch meestal tijdens het week- end samen wandelen ergens in de natuur, op rivierdijken, zelfs tot in Zeeland?

Marc liep een eindje achterop, ernstig pratend met een kleinere man, lachend gezicht, de huid een beetje verweerd: Broeder Leo.

Broeder Leo is de ' bouwbroeder ' van de Paters Oblaten en woont momenteel in hun klooster in De Panne. Hij heeft in vele Afrikaanse landen de bouwwerken van de Paters Oblaten geleid. Zo werd hij vorig jaar naar Haïti gestuurd om de heropbouw van hun seminaries en scholen, allemaal verwoest na de aardbeving, op te starten. Deze nieuwe gebouwen moeten " tegen een stootje kunnen " zoals hij in zijn oproep in Kerk en Leven aankondigde.

Marc heeft daar op gereageerd. Er werd gemaaid, plannen doorgestuurd, enz.... doch een persoonlijke ontmoeting drong zich op.

Vandaar hun uitstap naar De Panne, naar broeder Leo, 63 jaar, de jongste van alle broeders en Paters in België, momenteel dus wonend in De Panne samen met een tiental andere broeders en paters.

En wat was er een beter week- end dan het Groot Week- end zodat ook Carinne van deze mooie uitstap kon meegenieten?

Voor Lieve en Marc en dus ook zeker voor Carinne een echt " GROOT en FEESTELIJK " week- end.

Vooreerst was er de vernieuwde logeerkamer bij Lieve waar Carinne heel blij mee was. De vorige keer diende zij te slapen in een geïmproviseerd bed, op de blote chape, blote muren, een afgewassen plafond, zwart plastic voor de ramen, ... maar dat deed Carinne toen helemaal niet.

Nu dus alles mooi vernieuwd, lekker opgefrist, extra verlucht zodat alle ongezonde geurtjes van lijmen en verven volledig weg waren. Feest dus voor Carinne.

Dus zaterdagmorgen met rugzak en picknick met de trein naar De Panne. Een lange rit met lange overstaptijden, doch mooi weer en mooie landschappen.

Broeder Leo ontving ons heel hartelijk. Hij had het door Marc en Lieve voorgestelde programma perfect uitgewerkt. Eerst picknick in het provinciaal domein aldaar. Daar was het voor Carinne weer groot feest: al die mooi opgezette vogels, foto's, ... ze straalde!

En dan op wandel door de mooie bossen en duinen van de Westhoek. Al vlug stelde Carinne zichzelf en het werk van Jean Vanier voor aan broeder Leo. Lieve en Marc gingen wat dichterbij hen aanlopen om mee te luisteren. Carinne, wat vertelde jij dat mooi! Broeder Leo was blijkbaar verrast en ook ontroerd door dit mooie verhaal. En Carinne werd daar even later dan ook voor beloond.

Tijdens de wandeling door de duinen kwam ze ook veel andere wandelaars tegen, vaak met een hond, sommigen met een poes in een mandje. En wat was dat telkens een feest voor Carinne: ze wandelde van duin naar duin, van feest naar feest, al die lieve honden en poezen!

Ondertussen werd er door Marc en Leo hard gewerkt: Haïti en hoe krijgen zij dat daar op gang?

Het geloof en de hoop en vooral de liefde van broeder Leo voor dit nieuwe project is bewonderenswaardig. Volgens zijn laatste bezoek in het begin van dit jaar is in Haïti nog steeds niet veel gebeurd. De meeste mensen in de getroffen gebieden leven nog steeds in tentenkampen, krijgen tweemaal per dag gratis eten en wachten lusteloos en zonder levensmoed wat er komen zal. Niemand die blijkbaar moed heeft om eraan te beginnen. Men verwacht een cholera- epidemie, rellen, ...

De paters Oblaten in Port- au- Prince gaan eerst hun eigen seminarie terug opbouwen, hun seminaristen verder opleiden om ze dan naar de bevolking uit te zenden om de mensen te helpen hun eigen leven terug in handen te nemen.

En dit gebouw, en uiteraard ook de andere, die dienen dus " tegen een stootje " te kunnen, dienen "stabiel" te zijn en daarvoor zijn stabiliteit (maken van berekeningen en tekeningen) en speciale technieken nodig.

Voor Marc, nu gepensioneerd, een zinvolle bezigheid, een voortzetting van het vroegere werk, doch nu met een héél grote ziel.

.....

Bij deze gelegenheid: voor mensen die zich afvragen wat een studie bureau stabiliteit en technieken doet of wat dat is, hierboven lees je dus het antwoord.

.....

En waar zijn ondertussen Carinne en Lieve gebleven? Die hadden ondertussen een terrasje net over de franse grens gevonden. Een heerlijke grote Cola en een lekkere franse trappist voor de achteraankomende " werkers ".

En wat was het weer genieten: mooi weer, mooie omgeving en ..... het zoveelste feest voor Carinne: een gezellige fransman met een prachtige grote hond (merk en type te bevragen bij hondenspecialiste Carinne) kwam het terrasje opgewandeld.

De terugweg was al even mooi, doch voor Marc en Leo nog altijd even ernstig. Af en toe wel wat gelach, vooral toen Leo vertelde over één van zijn Afrikaanse werknemers die zijn waterpas aan één kant was gaan afschaven omdat anders zijn muurtje niet recht stond ....

En ondertussen liep Carinne weer van feest tot feest.

Dan nog even naar de werkkamer van broeder Leo in het klooster voor het eindexamen.

Daar kon Lieve ook wat rusten: het geploeter in het duinzand had wat teveel gevraagd van haar rug.

En daar was het weer groot feest voor Carinne: in de kloostertuin zaten 11 poezen. Vroeger 13, zei broeder Leo, want ze hadden er al 2 opgegeten. Dit tot grote verontwaardiging van Carinne. Doch al vlug had ze door dat het maar een plagen was. Plagen kan ook een vorm zijn van iemand graag zien, aldus Leo.

Na een lekker etentje ging het dan terug huiswaarts, een lange treinrit maar nu in het donker. En wat kon er nog gezegd worden na een dag waarin al zoveel gezegd werd?

Enkele haltes verder werd dit al opgelost: een jonge vrouw met een prachtige hond stapte op de trein. Al vlug sprak Carinne de dame aan en al vlug ontpopte ze zich, ook tot grote verrassing van de dame in kwestie, tot een grote hondkenner. Nu was de treinrit zelfs bijna te kort.

Dankbaar voor deze mooie dag kroop Carinne tussen de lakens, blij met het nieuwe behang, de nieuwe vloerbekleding, het vers geschilderd plafond, ... dromend van al de mooie dieren .....

Lieve en Marc praatten nog wat na.

Tja, Haïti! Slechts een goed jaar geleden.

Een omhaling, een gebed, enkele berichten vanuit de Arkgemeenschap aldaar. Op de eerste verjaardag amper een kort berichtje, en dan wordt het terug stil.

Marc hoopt aan dit project verder te kunnen meewerken en het te laten slagen. Het is niet gemakkelijk: de berekeningen om een gebouw zodanig te ontwerpen zodat het " tegen een stootje " kan zijn moeilijk; ook de mogelijkheden ter plaatse zijn beperkt: geen materialen en machines zoals hier bij ons, weinig geschoold personeel, enz...

Als je eens niet weet waarvoor te bidden, in Haïti zijn er onderwerpen genoeg: onze Arkgemeenschap aldaar, de paters Oblaten, de paters Salezianen van " onze Willy ", al die andere congregaties die er werken en vooral dan al die arme mensen.

.....

En wie schreef nu dit artikel?

Wijzelf natuurlijk: we keken eens naar onszelf door onze eigen bril.

Zodra er meer nieuws is over Haïti laten we het jullie weten.

Lieve en Marc én Carinne

.....

Opgeschreven aan de rand van de prachtige baai van de Somme (Fr) op 10/05/11 onder een stralende zon en nagelezen door Carinne op 31/05/11 vooraleer het werd verzonden naar de redactie van 't Arkkrantje.